

V Praze dne 18.8.2011

Vážení členové Rady České televize,

děkuji za možnost účastnit se tohoto výběrového řízení a ucházet se o funkci generálního ředitele České televize.

Jsem si vědom, že zřejmě vybočuji z věkového průměru svých kolegů – kandidátů a že v České televizi dodnes přetrvává jistá negativní reminiscence vůči příliš mladým šéfům. Nicméně jsem přesvědčen – a moje dosavadní pracovní zkušenosti to potvrzují, že rozhodující jsou nasbírané zkušenosti, pracovitost, vytrvalost a schopnost shromáždit tým a spolupracovat s inteligentními lidmi.

Třináct let se intenzivně věnuji práci v oblasti managementu, marketingu, komunikace a médií. Působil jsem v menších firmách i v korporacích národního významu. Mám za sebou úspěšné mediální, kulturní a obchodní projekty i klopotnou práci v komplikovaném prostředí veřejných institucí. Neodvážuji se ale tvrdit, že funkce generálního ředitele České televize je logickým vyústěním mé dosavadní kariéry.

Svoji první myšlenku na účast ve výběrovém řízení jsem okamžitě zavrhl. Nicméně šlo o téma natolik významné, provokující a lidsky i profesně lákavé, že jsem mu v diskusích se svými přáteli a spolupracovníky nakonec zcela podlehl. Výsledek desítek hodin úvah a debat nad stávajícím stavem a budoucností České televize jako televize veřejné služby nyní předkládám jako svůj kandidátský projekt. Jsem s plnou vážností a odpovědností přesvědčen, že jde o projekt, který je realistický a bude úspěšný, pokud dostanu možnost jej jako generální ředitel realizovat.

Je třeba si přiznat, že Česká televize má před sebou velice složité období a bude problematické vybalancovat její finanční řízení. Nebude jednoduché uhlídat nezávislost jejího zpravodajství a publicistiky. Bude třeba udržet vnitřní konsensus mezi jednotlivými složkami. Samostatnou kapitolu představují ekonomická lobby, jejichž agresivita a chuť ukrojit si ještě větší krajíc bude růst. Další rozvoj nových médií bude příležitostí i hrozbou. Hrozící ekonomická recese pak pouze hrozbou. Pokud tato úskalí nový management České televize nezvládne, bude ohrožena stabilita, nezávislost i veřejnoprávní charakter této unikátní tuzemské instituce.

Ve svém projektu jsem definoval tři strategické pilíře, na nichž chci překonání těchto rizik postavit:

- Prohloubit jasné zaměření a zřetelné profilování všech 4 televizních kanálů, zejména ČT1, za současného využití moderních digitálních technologií, platforem a posilováním nelineárního televizního vysílání.
- Posílit produkční funkci České televize se zaměřením na kvalitní obsah, kvalitní vzdělávací a zábavné pořady a prvotřídní nezávislé zpravodajství s hlavním cílem informovat a kultivovat divácké publikum.
- Zajistit udržitelný ekonomický rozvoj České televize a zvýšit hodnotu služby poskytované veřejnosti výměnou za privilegium financování prostřednictvím TV poplatků.

Tyto pilíře však zůstanou pouze papírovým snem, pokud se paralelně nezmění způsob, jakým byla Česká televize dosud řízena. A nejde jen o manažerský styl vrcholového vedení, ale také o změnu zažitých principů komunikace s Radou České televize, zaměstnanci i veřejností. Představa, že takto významnou a rozsáhlou instituci lze v dnešní době řídit pouze prostřednictvím příkazů vydávaných z klidu kancelářských lenošek, je mylná a v konečném důsledku může být i destruktivní. Pokud hovoříme o potřebě modernizace, pak nelze zůstat pouze u moderního vzhledu či moderních technologií. Podstatou modernizace je zejména moderní způsob řízení. Způsob řízení, jenž je interaktivní, konsensuální, ale zároveň rozhodný a jednoznačný. Způsob řízení, jenž vede k motivaci a podpoře dobrých nápadů a projektů, které v kreativním prostředí České televize přirozeně vznikají. Způsob řízení, jenž dokáže přirozeným způsobem pracovat s hrdostí zaměstnanců na práci v České televizi, která pro ně vždy byla příznačná.

Není náhoda, že nad všemi generálními řediteli České televize v polistopadové éře se vznáší stín pana Iva Mathé. Jako stále přítomná vzpomínka na dobu, kdy "ještě bylo dobře". Stal se jakýmsi synonymem stability, nezávislosti, úspěchu, tradice, budování, novátorství i veřejnoprávnosti. A příznačně se zapomnělo na řadu těžkostí, problémů, kolizí i neúspěchů, jež jsou běžnou součástí denního života takovéto instituce. Důvodem této mytizace je právě styl řízení, který vycházel ze znalosti potřeb a možností České televize a který byl ve srovnání s jinými generálními řediteli spíše výjimečný. Dnešní Česká televize nepotřebuje jen realistický plán dalšího rozvoje, potřebuje zejména styl řízení, jenž bude přijímán stejně, jako byl přijímán v devadesátých letech styl Iva Mathé.

Jak už jsem naznačil, neodvážuji se funkci generálního ředitele České televize považovat za logické vyústění toho, co jsem dosud ve své kariéře podnikal. Přistupuji k této kandidatuře s velkým pocitem respektu a silnou vnitřní pokorou. Víím, že řídit Českou televizi bude nelehký úkol a snažím se vnímat a vážit všechna rizika i hrozby. Přesto pociťuji obrovskou chuť i vnitřní motivaci v tomto výběrovém řízení obstát. Pokud se mi to podaří, mohu slíbit, že budu tvrdě pracovat, bedlivě naslouchat a neustále motivovat sebe i svoje kolegy.

Velice se těším na osobní setkání a možnost prezentovat Vám osobně svoji vizi fungování České televize jako televize veřejné služby v následujících letech!

Jan Svoboda, MBA